

Til § 8.

Ved Revisionen i Haag i 1925 af Pariserkonventionens Art. 5 fik denne følgende Ordlyd:

„Det skal ikke medføre Patentets Bortfald, at Patenthaveren i det Land, hvori han har opnaaet Patentet, indfører Genstande, der er fabrikeret i noget af de til Unionen hørende Lande.

Dog skal ethvert af de kontraherende Lande have Adgang til ved Lov at træffe de nødvendige Forholdsregler til Forhindring af de Misbrug, som maatte kunne følge af den ved Patentet tilstaaede Eneret, f. Eks. ved Undladelse af at udøve det.

Disse Forholdsregler skal ikke kunne gaa ud paa Bortfald af Patentet, medmindre Tilstaaelsen af Tvangslicens maatte være utilstrækkelig til at forebygge saadanne Misbrug.

I hvert Fald skal Patentet ikke kunne gøres til Genstand for saadanne Forholdsregler, førend i det mindste 3 Aar er forløbet fra den Dag, det er tilstaaet, og da kun hvis Patenthaveren ikke kan paaberaabe sig gyldige Undskyldningsgrunde“.

Formuleringen af denne Bestemmelse, skyldes de særlige Forhold, hvorunder den, som det fremgaar af nedenstaaende Redegørelse fra Danmarks Delegerede, kom til Verden:

„Paa Haagerkonferencens Program stod et Forslag om at ophæve den i de fleste Lande foreskrevne Følge af et Patents Ikke-Udøvelse i Indlandet, nemlig Patentets Bortfald, og i Stedet indføre Tvangslicens-Systemet. Den amerikanske Delegation stillede herimod et Forslag om, at der i hvert Unionsland ikke skulde kunne kræves anden Udøvelsesvang end hjemlet ved Loven i Patenthaverens Hjemland, hvorved amerikanske Opfindere, der ingen Udøvelsesvang kender efter amerikansk Ret, vilde faa en særlig privilegeret Stilling. Da dette Forslag imidlertid aabenbart strider mod Grundsaetningen i Konventionens Art. 2 om Udlændinges og Indlændinges Ligestilling, blev det bekæmpet af de andre Delegationer, og under den herved opstaaede almindelige Forvirring fremkom fra engelsk Side et Forslag, der var taget direkte fra den engelske Lovgivning. Dette Forslag gik ud paa principielt at udelukke Bestemmelser om Patentets Bortfald paa Grund af Ikke-Udøvelse, men indrømme de enkelte Unionslande Ret til at opretholde Udøvelsesvanger under Trusel om Tildelingen af

Tvangslicens, og kun hvor denne Foranstaltning maatte vise sig utilstrækkelig til at hindre „Misbrug af Monopolet“ (abuse of the monopoly rights) at dekretere Patentets Bortfald. Dette Udtryk „Misbrug af Monopolet“ sigtede oprindeligt i engelsk Ret til den Tildeling af Monopoler paa Tilvirkning og Forhandling af alle mulige Brugsgenstande, som før Loven af 1623 (statute of monopolies) gik i Svang, men som efter denne Lov kun kunde gives for nye Opfindelser. Hvis der, hvad undertiden var Tilfældet, alligevel af Regeringen tildeltes Monopoler paa andet end nye Opfindelser, kunde disse af Domstolene erklæres ugyldige som „abuse of monopoly rights“. Udtrykket er bibeholdt i den engelske Patentlov af 1907 § 27 og her undergivet en nærmere Fortolkning, saaledes at der herunder indbefattes: Ikke-Udøvelse af Patentet i Det forenede Kongerige, uden at tilfredsstillende Grund kan paaberaabes, Nægtelse af Licens fra Patenthaverens Side paa rimelige Vilkaar, en alt for begrænset Udøvelse, der ikke er tilstrækkelig til at forsyne det indenlandske Marked i fornødent Omfang, Opskruning af Prisen paa den patenterede Genstand o. l.

Saaledes forstaaet blev Udtrykket optaget i den for Plenarforsamlingen forelagte Redaktion af Konventionens Art. 5, idet Præsidenten for vedkommende Underudvalg udtrykkeligt betonedes denne Forstaaelse, og idet man fra fransk Side ønskede de for fransk Opfattelse fremmedklingende Ord: „abus des droits de monopole“ ombyttet med „abus qui pourraient résulter de l'exercice du droit exclusif conféré par le brevet“ og fra canadisk Side ønskede tilføjet Ordene i Slutningen „par exemple faute d'exploitation“. I den i Overensstemmelse hermed affattede Form blev Bestemmelsen endelig vedtaget.

Det kan næppe undgaas, at den saaledes trufne Ordning eller rettere den Formulering, denne Ordning er ikklædt, kan berede Fortolkningsvanskeligheder i de forskellige Lande, hvor de benyttede Udtryk, navnlig Ordene „Misbrug af den ved Patentet tilstaaede Eneret“ ikke som i England har slaet Rod i Lovgivningen. Det kan formentlig ikke forventes, at alle Konventionslande vil anlægge de samme Synspunkter med Hensyn til dette i den internationale Ret nye og endnu ikke afklarede Begreb. Sandsynligvis vil hvert enkelt Land saa vidt muligt tilpasse det efter dets egen Lovgivnings Grundsaetninger (jfr. nærmere Osterrieth, Die Haager Konferenz 1925 S. 38 ff.)“.